

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2008

Julkaistu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 2008

N:o 294—298

SISÄLLYS

N:o		Sivu
294	Laki sijoitusrahastolain muuttamisesta	757
295	Laki sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 4 §:n muuttamisesta	759
296	Valtioneuvoston asetus ympäristöministeriöstä annetun asetuksen muuttamisesta	760
297	Valtioneuvoston asetus satovahinkojen korvaamisesta	762
298	Valtioneuvoston asetus tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminnan rahoituksesta	765

N:o 294

Laki

sijoitusrahastolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2008

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 29 päivänä tammikuuta 1999 annetun sijoitusrahastolain (48/1999) 5 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 224/2004, uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 86 a § seuraavasti:

5 a §

Jos toimilupaa hakeva yhteisö on toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneen rahastoyhtiön, sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai vakuutusyhtiön tytäryritys tai tällaisen rahastoyhtiön, sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai vakuutusyhtiön emoyrityksen tytäryritys, hakemuksesta on pyydettävä kyseisen valtion asianomaisen valvontaviranomaisen lausunto. Samoin menetellään, jos toimilupaa hakevan yhteisön määräämisvalta on samoilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä kuin edellä tarkoitettussa ulkomaisessa rahastoyhtiössä, sijoituspalveluyrityksessä, luottolaitoksessa tai vakuutusyhtiössä. Lausuntopyynnössä lausunnonantajaa on pyydettävä erityisesti arvioimaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toi-

sen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta sekä ilmoittamaan edellä mainittuja seikkoja koskevat tiedot, joilla on merkitystä toimiluvan myöntämisen tai rahastoyhtiön valvonnan kannalta.

11 luku

Sijoitusrahastodirektiivissä tarkoitettun sijoitusrahaston varojen sijoittaminen

86 a §

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään tarkemmin 2 §:n 13 kohdassa tarkoitettua rahamarkkinavälineestä, 69 §:n 1 momentissa ja 71 §:n 2 momentissa tarkoitettuja arvopapereista, 71 §:n 1 momentissa tarkoitettuja rahamarkkinavälineistä, 73 a §:n 1 momentissa tarkoitettua osake- tai joukkovelkakirjaindeksistä, 80 §:n 1 momen-

HE 16/2008
TaVM 4/2008
EV 29/2008

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/107/EY (32001L0107); EYVL N:o L 41, 13.2.2002, s. 20
Komission direktiivi 2007/16/EY (32007L0016); EYVL N:o L 79, 20.3.2007, s. 11

tissa tarkoitetuista johdannaissopimuksista ja kohde-etuutena käytetyistä rahoitusindekseistä, 80 a §:n 2 momentissa tarkoitetuista arvopapereista ja rahamarkkinavälineistä, joihin sisältyy johdannaissopimus ja 81 §:ssä

tarkoitetuista tehokkaan omaisuudenhoidon menetelmistä.

Tämä laki tulee voimaan 23 päivänä heinäkuuta 2008.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 295

L a k i

sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2008

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoituspalveluyrityksistä 26 päivänä lokakuuta 2007 annetun lain (922/2007)
 4 §:n 1 momentin 1 kohta ja
lisätään 4 §:n 1 momenttiin uusi 1a kohta seuraavasti:

4 §

Rahoitusväline

1 a) muuta yhteissijoitusyrityksen osuutta
 ja rahamarkkinavälinettä, jota ei pidetä
 1 kohdassa tarkoitettuna arvopaperina;

Rahoitusvälineellä tarkoitetaan:

1) arvopaperimarkkina-*laissa* tarkoitettua
 arvopaperia;

Tämä laki tulee voimaan 23 päivänä heinä-
 kuuta 2008.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 16/2008
 TaVM 4/2008
 EV 29/2008

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (32004L0039); EYVL N:o L 145, 30.4.2004, s. 1

N:o 296

Valtioneuvoston asetus**ympäristöministeriöstä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä huhtikuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, muutetaan 24 päivänä heinäkuuta 2003 ympäristöministeriöstä annetun asetuksen (708/2003) 3 §, 4 §:n 1 momentti, 6 §:n 1) kohta, 7 §:n 2 momentti seuraavasti:

3 §

*Ministeriön toimialan virastot, laitokset ja
talousarvion ulkopuoliset rahastot*

Ympäristöministeriön toimialaan kuuluvat Suomen ympäristökeskus, Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus, alueelliset ympäristökeskukset ja ympäristölupavirastot. Ympäristöministeriö ohjaa ja valvoo toimialansa osalta Metsähallituksen julkisia hallintotehtäviä. Ympäristöministeriön yhteydessä on myös öljysuojarahasto.

4 §

Työn järjestäminen

Ympäristöministeriössä on rakennetun ympäristön osasto ja ympäristönsuojeluosasto. Lisäksi ministeriössä on osastojen ulkopuolisinakin toimintayksikköinä hallintoyksikkö, kansainvälisten asiain yksikkö ja viestintäyksikkö. Niiden tehtävistä, niiden välisestä yhteistyöstä sekä toiminnan muusta järjestämi-

sestä säädetään ympäristöministeriön työjärjestyksessä.

6 §

Virkojen kelpoisuusvaatimukset

Kelpoisuusvaatimuksena on:

1) kansliapäälliköllä, ylijohtajalla sekä yksikön päällikkönä toimivalla virkamiehellä ylempi korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys hallinnonalan toimintaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

7 §

Virkojen täyttäminen

Ylijohtajan, hallitusneuvoksen, rakennusneuvoksen, kansainvälisten asiain neuvoksen, ympäristöneuvoksen, aluesuunnittelu-neuvoksen, asuntoneuvoksen, aluehallinto-neuvoksen, lainsäädäntöneuvoksen, tarkas-

tusneuvoksen, viestintäjohtajan, talousjohtajan, luonnonsuojelujohtajan ja tietohallintojohtajan, neuvottelevan virkamiehen ja hallitussihteerin nimittää valtioneuvosto.

— — — — —

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2008.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 24 päivänä huhtikuuta 2008

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

Hallitusneuvos Riitta Rainio

N:o 297

Valtioneuvoston asetus satovahinkojen korvaamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään satovahinkojen korvaamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1214/2000) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään satovahinkojen korvaamisesta annetun lain (1214/2000), jäljempänä *satovahinkolaki*, nojalla myönnettävien satovahinkokorvausten myöntämisen perusteista sekä satovahinkoneuvottelukunnan kokoonpanosta ja tehtävistä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *seosviljalla* pelkistä korsiviljoista muodostuvaa seoskasvustoa sekä korsiviljojen ja valkuaiskasvien seosta, jossa valkuaiskasvien ja viljan yhteenlasketusta kylvösiemenmäärän painosta vähintään 50 prosenttia on viljan siementä;

2) *peltoheinällä* vähintään viiden vuoden välein uudistettavia kuivaheinä- ja säilörehunurmea tai tuorerehuksi kasvatettavaa heinää tai viljeltyä laidunnurmea;

3) *vihantaviljalla* puhdasta viljakasvustoa joka korjataan ennen jyväsadon valmistumista;

4) *herukalla* puna-, valko-, musta- ja viherherukkaa;

5) *katteenalaisella varhaisperunalla* avomaalla siirrettävän katteen alla viljeltävää varhaisperunaa;

6) *perheenjäsenellä* satovahinkokorvauksen hakijan puolisoa ja alaikäistä lasta;

7) *kirjallisella viljelysopimuksella* satovahinkovuonna viimeistään 31 päivänä toukokuuta tehtyä sopimuspuolten allekirjoittamaa sopimusta, josta ilmenevät sopimusosapuolet, tuotteiden jalostustapa, hinnan määräytymisen perusteet, sopimusmäärät, sopimusalat ja sopimusvuosi;

8) *puutarhakasvien sopimusviljelyllä* kirjallisen viljelysopimuksen perusteella tapahtuvaa puutarhakasvien viljelyä, jos koko sopimuslta saatava sato toimitetaan sellaiselle ostajana toimivalle jalostuslaitokselle, jota satovahinkokorvauksen hakija tai hänen perheenjäsenensä ei omista kokonaan tai pääosin;

9) *hakamaalla, luonnonniityllä, luonnonlaitumella ja metsälaitumella* aloja, joilla kasvaa luonnonheinää, joita laidunnetaan tai käytetään tuen hakijan kotieläinten rehuntuotantoon ja joilla ei suoriteta muita vuosittaisia viljelytoimenpiteitä.

3 §

Korvaukseen oikeuttavat kasvilajit

Satovahinkokorvaukseen oikeuttavia kasvilajeja ovat:

- 1) ruis;
- 2) syysvehnä;
- 3) kevätvehnä;
- 4) ohra;
- 5) kaura;
- 6) seosvilja;
- 7) rypsi;
- 8) kevätropsi;
- 9) ruistankio;
- 10) öljypellava;
- 11) herne;
- 12) peltoheinä;
- 13) vihantavilja;
- 14) peruna;
- 15) sokerijuurikas;
- 16) punajuurikas;
- 17) porkkana;
- 18) kukkakaali;
- 19) valkokaali;
- 20) lanttu;
- 21) avomaankurkku;
- 22) herukka.

Satovahinkokorvauksen myöntämisen edellytyksenä on 1 momentin 16—22 kohdassa tarkoitetuille kasveille sekä tarhaherneelle, että kyseessä on puutarhakasvien sopimusviljelyssä kirjallisen viljelysopimuksen perusteella viljelty tuote. Kirjallisesta viljelysopimuksesta tulee ilmetä tuotteiden jalostustapa. Jalostustavan kuvauksen tulee sisältää kuvaus raaka-aineen käsittelystä. Jalostukseksi ei katsota pelkkää pakastusta, tuoretuotteen kauppakuntoon saattamista ja pussitusta eikä tuotteiden pesemistä ja multausta.

Jos 2 momentissa tarkoitetun viljelysopimuksen on tehnyt usean viljelijän puolesta heidän yhteenliittymänsä tai erillinen yhteisö, satovahinkokorvauksen maksamisen edellytyksenä on, että sopimuksessa on luettelo yhteenliittymän tai yhteisön jäsenistä.

Satovahinkokorvaukseen oikeuttaviin kasvilajeihin kuuluvat myös 1 momentissa mainittujen kasvilajien erikoisviljelymuodot katteenalaista varhaisperunaa lukuun ottamatta. Korvaukseen oikeuttavien monivuotisten

kasvilajien siemenviljelyksille aiheutuneet vahingot voidaan korvata erillisen normisadon arvon mukaisesti.

Hakamaa, luonnonniitty, luonnonlaidun tai metsälaidun ei oikeuta satovahinkokorvaukseen peltoheinänä. Satovahinkokorvausta ei makseta suojavyöhykkeelle, viherlannoitusnurmelle, pysyvälle laitumelle, hoidetulle viljelemättömälle pellolle tai kesannolle aiheutuneista vahingoista.

4 §

Luonnonmukainen tuotanto

Satovahinkokorvausta voidaan maksaa satovahinkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitusta vahingosta myös siltä ajanjaksolta, jolta tuottajalle maksetaan Euroopan yhteisön kokonaan tai osittain rahoittamaa siirtymävaiheen tukea tavanomaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen vuoksi.

5 §

Yleiskorvaus

Satovahinkolain 9 §:ssä tarkoitetun yleiskorvauksen myöntämisestä päätetään yleisen satotilaston sekä muiden kasvukauden kehitystä koskevien tietojen perusteella. Satovahinkoneuvottelukunta on kuultava ennen yleiskorvauksen myöntämisestä tehtävää päätöstä.

6 §

Talvehtimisvahingot

Jos talvehtimisvahingon kärsinyt kasvusto rikotaan ja kylvetään uudelleen, talvehtimisvahingon suuruutta laskettaessa vahingon arvosta vähennetään ensin satovahinkolain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettu viljelijän omavastuuosuus. Omavastuuosuuden vähentämisen jälkeen saadusta vahingon arvosta otetaan tämän jälkeen huomioon satovahinkolain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu osuus.

Jos vähäisen talvehtimisvahingon kärsinyt talvehtiva peltoheinä jätetään kesannoksi tai hoidetuksi viljelemättömäksi pelloksi, talvehtimisvahingon suuruus lasketaan 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista talvehtimisvahingoista korvataan viljelijälle 1 momentissa tarkoitettulla tavalla lasketusta vahingon määrästä 90 prosenttia.

7 §

Satovahinkoneuvottelukunta

Satovahinkoneuvottelukunnassa on maa- ja metsätalousministeriötä edustava puheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä. Satovahinkoneuvottelukunnan jäsenistä edustaa yksi valtiovarainministeriötä, yksi maa- ja metsätalousministeriötä, yksi Maaseutuvirastoa ja kolme maataloustuottajain keskusjärjestöjä. Valtioneuvosto nimeää jäsenet kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Satovahinkoneuvottelukunnan sihteerinä toimii virkamies, jonka maa- ja metsätalousministeriö määrää Maaseutuvirastoa kuultuaan.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2008

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Satovahinkoneuvottelukunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä satovahinkolain 11 §:ssä säädetään, seurata satovahinkojen korvaamiseen liittyvää toimintaa, antaa lausuntoja valmisteltavana olevasta, satovahinkojen korvaamista koskevasta lainsäädännöstä ja tehdä tarpeen vaatiessa esityksiä maa- ja metsätalousministeriölle satovahinkojärjestelmän parantamiseksi.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä toukokuuta 2008.

Tällä asetuksella kumotaan satovahinkojen korvaamisesta 3 päivänä huhtikuuta 2003 annettu valtioneuvoston asetus (270/2003) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

N:o 298

Valtioneuvoston asetus**tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminnan rahoituksesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työ- ja elinkeinoministeriön esittelystä, säädetään 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n ja valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 7 c §:n nojalla, sellaisena kuin niistä jälkimmäinen on laissa 689/2001:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään tarkemmin Tekes - teknologian ja innovaatioiden kehittämiskeskuksen tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaan myöntämän rahoituksen valtion talousarvion mukaisesta myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä.

Kehittämiskeskus voi valtion talousarvion puitteissa myöntää yrityksille avustusta ja lainaa tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaan siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

Tätä asetusta sovelletaan myös kehittämiskeskuksen ja Euroopan yhteisöjen sekä Euroopan atomienergiayhteisön välisiin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 169 ja 171 artiklan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 4 ja 7 artiklan nojalla toteutettaviin yhteisrahoitteisiin hankkeisiin.

Kehittämiskeskus voi lisäksi myöntää yrityksille avustusta tutkimus-, kehittämis- tai innovaatiotoimintaan perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiin tukeen annetun komission asetuksen (EY) N:o 1998/2006 nojalla. Vähämerkityksen tuen myöntämisen, maksamisen ja käytön osalta sovelletaan, mitä tämän asetuksen 15 §:ssä säädetään hyväksyttävistä kustannuksista.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tutkimus- ja kehittämistoiminnalla* perustutkimusta, teollista tutkimusta ja kokeellista kehittämistä sekä teollisen tutkimuksen ja kokeellisen kehittämisen yhdistelmää;

2) *perustutkimuksella* kokeellista tai teoreettista työtä, jolla pyritään hankkimaan uutta tietoa ilmiöiden ja havainnoitavissa olevien tosiseikkojen perusteista ilman, että tavoitteena on tietty sovellus tai käyttötarkoitus;

3) *teollisella tutkimuksella* suunniteltua tutkimusta tai uuden tiedon saamiseen pyrkiviä kriittisiä selvityksiä, jos niiden tavoitteena on, että näitä uusia tietoja ja taitoja voidaan käyttää uusien tuotteiden, menetelmien tai palveluiden kehittämiseen tai että olemassa olevat tuotteet, menetelmät tai palvelut paranevat huomattavasti; teollisella tutkimuksella tarkoitetaan myös teollisen tutkimuksen harjoittamiseen, erityisesti geneerisen teknologian toimivuuden varmistamiseen tarvittavien monimutkaisten järjestelmien komponenttien luomista jäljempänä kokeellisen kehittämisen soveltamisalaan kuuluvia prototyyppisiä lukuun ottamatta;

4) *kokeellisella kehittämisellä* olemassa olevan tieteellisen, teknisen, liiketoimintaa koskevan ja muun asiaa koskevan tiedon ja taitojen hankkimista, yhdistämistä, muokkaamista ja käyttöä suunnitelmien tai mallien laatimiseksi uusille, muutetuille tai paranneluille tuotteille, prosesseille ja palveluille; kokeellisella kehittämisellä tarkoitetaan myös

muuta sellaista toimintaa, jonka tarkoituksena on uusien tuotteiden, prosessien ja palveluiden peruskäsitteiden määrittely, suunnittelu ja dokumentointi; toimintaan voi kuulua luonnosten, piirustusten, suunnitelmien ja muun aineiston laatimista edellyttäen, että niitä ei ole tarkoitettu kaupalliseen käyttöön; kokeelliseksi kehittämiseksi katsotaan myös kaupallisesti hyödynnettävissä olevien prototyyppien ja pilottihankkeiden kehittäminen, jos prototyyppi on lopullinen kaupallinen tuote ja sen tuottaminen pelkästään esittelyä ja toimivuuden varmistamista varten olisi liian kallista; kokeelliseksi kehittämiseksi katsotaan myös tuotteiden, prosessien ja palveluiden koetuotanto ja testaus edellyttäen, että kyseisiä tuotteita, prosesseja ja palveluita ei voida käyttää tai muuttaa käytettäväksi teollisissa sovelluksissa tai kaupallisiin tarkoituksiin; kokeelliseksi kehittämiseksi ei katsota tuotteisiin, tuotantolinjoihin, valmistusmenetelmiin, olemassa oleviin palveluihin tai muihin meneillään oleviin toimintoihin tehtyjä rutiiniluonteisia tai säännöllisesti tehtäviä muutoksia, vaikka nämä muutokset merkitsisivät parannuksia;

5) *kaupallisella tarkoituksella* tavoitetta tuottaa kokeellisessa kehittämistoiminnassa välitöntä taloudellista hyötyä myymällä prototyyppiä, esittelyhankkeen tai koetuotannon tulokset; kaupalliseen tarkoitukseen ei katsota kuuluvan prototyyppiin, esittelyhankkeeseen tai koetuotantoon liittyvien satunnaisten ja kustannuksiin verrattuna vähäisten tulojen toteutumista;

6) *yrittäjä* oikeudellisesta muodosta riippumatta kaikkia yksiköitä, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa, ei kuitenkaan luonnollista henkilöä;

7) *pienellä yrittäjällä* mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetun komission suosituksen 2003/361/EY, jäljempänä *suositus* 2003/361/EY, liitteen 2 artiklassa tarkoitettua pientä yritystä;

8) *keskisuurella yrittäjällä* suosituksen 2003/361/EY liitteen 2 artiklassa tarkoitettua keskisuurta yritystä;

9) *pk-yrittäjällä* yritystä, joka on pieni yritys tai keskisuuri yritys;

10) *suurella yrittäjällä* yritystä, joka ei ole pk-yritys;

11) *nuorella innovatiivisella yrittäjällä*

pienellä yritystä, jonka merkitsemisestä kaupparekisteriin on kulunut alle kuusi vuotta tuen myöntämisaikankohtaan mennessä ja jonka tutkimus- ja kehittämistoiminnan kustannukset ovat vähintään 15 prosenttia sen kaikista liiketoiminnan kuluista vähintään yhtenä vuonna tuen myöntämistä edeltävistä kolmesta vuodesta;

12) *vaikeuksissa olevalla yrittäjällä* yhteisön suuntaviivoista valtioneutelle vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi (2004/C 244/02) annetussa komission tiedonannossa tarkoitettua vaikeuksissa olevaa yritystä;

13) *julkisella pääomasijoitusyhtiöllä* pääomasijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä, jonka pääomasta yli puolet on saatu julkisista varoista ja joka noudattaa toiminnassaan EY:n valtioneutisääntöjä;

14) *tutkimusorganisaatiolla* korkeakoulun tai tutkimuslaitoksen kaltaista yksikköä sen oikeudellisesta asemasta tai rahoitustavasta riippumatta, jos sen päätavoitteena on harjoittaa perustutkimusta, teollista tutkimusta tai kokeellista kehittämistä ja levittää tutkimustuloksia koulutuksen, julkaisujen tai teknologiansiirron kautta, joka investoidaan edelleen tutkimustoimintaan, tulosten levittämiseen tai opetukseen; tällaisessa yksikössä vaikutusvaltaa osakkaana tai jäsenenä käyttävällä yrittäjällä ei ole etuoikeusasemaa yksikön tutkimuskapasiteetin käyttöön tai sen saavuttamisiin tutkimustuloksiin;

15) *rahoituksella* tämän asetuksen perusteella myönnettävää avustusta tai lainaa taikka niiden yhdistelmää;

16) *tuella* tämän asetuksen perusteella myönnettävää avustusta, lainan ja pääomalainan tukivaikutusta sekä niiden yhteismäärää;

17) *tuki-intensiteetillä* tuen bruttomäärää ilmaistuna suhteellisenä osuutena hankkeen tukikelpoisista kustannuksista; kaikki käytettävät luvut on ilmaistava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä; jos tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määräksi katsotaan tuen avustusekvivalentti; useammassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämishetken arvoon; tuki-intensiteetti lasketaan tuensaajakohtaisesti;

18) *pääomalainalla* osakeyhtiölain (624/2006) 12 luvun 1 §:ssä tarkoitettua pääomalainaa;

19) *riskipääomalla* julkisen pääomasijoitusyhtiön myöntämää rahoitusta;

20) *Euroopan yhteismarkkinoiden alueella* Euroopan talousalueen ja Sveitsin valaliiton muodostamaa aluetta.

3 §

Rahoituksen myöntämisen yleiset edellytykset

Rahoitusta voidaan myöntää, maksaa ja käyttää Suomessa rekisteröityjen ja Suomessa toimivien yritysten toteuttamiin hankkeisiin, joiden toteuttamiseksi on laadittu hankkeen luotettavan seurannan kannalta riittävän yksityiskohtainen projektisuunnitelma. Jos rahoituksen saaja haluaa poiketa projektisuunnitelmasta, siihen on saatava kehittämisskeskuksen suostumus.

Rahoitusta ei voida myöntää vaikeuksissa olevalle yritykselle.

2 luku

Tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävä rahoitus

4 §

Tutkimus- ja kehittämishankkeiden rahoituksen edellytykset

Kehittämisskeskus voi myöntää tutkimus- ja kehittämistoiminnan tukea yritysten hankkeisiin, jos niiden voidaan katsoa hyödyttävän yhteiskuntaa, kansantaloutta tai ympäristöä työ- ja elinkeinoministeriön kehittämisskeskukselle asettamien elinkeino-, teknologia- ja innovaatiopoliittisten tavoitteiden mukaisesti.

Rahoitettavien hankkeiden tulee edistää rahoituksen saajan osaamista, yritysten verkottumista kansallisesti tai kansainvälisesti taikka sen työpaikkojen, liikevaihdon tai viennin kasvua.

Kehittämisskeskuksen tulee myöntämispäätöksessään määritellä rahoitettavan hankkeen tavoiteltavat vaikutukset sekä sisällyttää päätökseen 3 ja 5 §:ssä tarkoitetut rahoituksen myöntämistä, maksamista ja käyttöä koskevat ehdot sekä 6 §:n palauttamisvelvollisuutta koskevat ehdot. Nämä ehdot eivät saa häiritä Euroopan yhteismarkkinoiden toimintaa.

5 §

Suostumus eräisiin liiketoimintajärjestelyihin

Sen lisäksi mitä 3 ja 4 §:ssä säädetään, tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävän rahoituksen myöntämisen, maksamisen ja käytön edellytyksenä on, että rahoituksen saajalla on kehittämisskeskuksen suostumus hankkeen tuloksena syntyneiden immateriaalioikeuksien tai muiden oikeuksien myymiseen, panttaamiseen tai muuhun luovuttamiseen Euroopan yhteismarkkinoiden alueen ulkopuolelle. Suostumusta ei kuitenkaan tarvita, jos oikeuksien lisensointi on oleellinen osa hankkeessa alun perin tavoiteltavaa liiketoimintaa.

Rahoituksen saajalla on oltava 1 momentissa tarkoitettu suostumus myös hankkeen tuloksena syntyneen liiketoiminnan tai sen osan myymiseen, panttaamiseen tai muuhun luovuttamiseen Euroopan yhteismarkkinoiden alueen ulkopuolelle, sekä muiden liiketoimintamuutoksien taikka yritysjärjestelyiden toteuttamiseen, jotka vaarantavat hankkeen tavoiteltavien vaikutusten toteutumisen Euroopan yhteismarkkinoiden alueella.

6 §

Palauttamisvelvollisuus

Rahoituksen saaja on velvollinen palauttamaan jo maksetun rahoituksen, jos se menettelee 3—5 §:ssä tarkoitettujen ehtojen vastaisesti rahoituksen myöntämispäätöksessä asetun käyttöajan kuluessa ja jos mainittu toimenpide vaikuttaa rahoitetun hankkeen tuloksiin. Rahoituksen saaja on velvollinen ilmoittamaan kehittämisskeskukselle 3 ja 5 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä rahoituksen myöntämispäätöksessä mainitun käyttöajan kuluessa.

Kehittämisskeskus voi antaa 3 ja 5 §:ssä tarkoitetun suostumuksensa, jos hankkeen tavoiteltavien vaikutusten ei arvioida jäävän olennaisilta osin toteutumatta rahoituksen saajan toimen vuoksi. Palauttamisvelvollisuuden kohtuullistamiseen sovelletaan valtionavustuslain (688/2001) 26 §:ää. Kehittämisskeskus voi erityisestä syystä vapauttaa rahoituksen saajan palauttamisvelvollisuudesta.

Tässä pykälässä säädetyn rahoituksen palauttamisvelvollisuuden edellytys on, että rahoituksen saajan 5 §:ssä tarkoitettu toimenpide on tehty viiden vuoden kuluessa rahoituksen viimeisen erän maksamisesta. Kehittämiskeskus voi erityisestä syystä soveltaa myös tapauskohtaisesti lyhyempää tai pidempää käyttöaikaa, ei kuitenkaan kymmentä vuotta pidempää, jos hankkeen erityispiirteet sitä edellyttävät.

7 §

Tuki-intensiteetin enimmäismäärä

Hankkeen tukikelpoisten kustannusten perusteella laskettu tuki-intensiteetti voi olla perustutkimuksen osalta enintään 100 prosenttia, teollisen tutkimuksen osalta enintään 50 prosenttia ja kokeellisen kehittämisen osalta enintään 25 prosenttia, ellei 8 §:stä muuta johdu. Perustutkimuksen osalta edellytetään, että hankkeen tulokset ovat julkisia ja että enimmäistuki-intensiteetin käyttöön on perusteltuja syitä. Jos tulosten tai osan niistä julkisuutta rajoitetaan, noudatetaan teollisen tutkimuksen tuki-intensiteettejä.

Perustutkimushankkeeseen ei voi sisältyä muita tutkimusvaiheita. Teollisen tutkimuksen ja kokeellisen kehittämisen hankkeille määritellään myöntämispäätöksessä, kuinka suuri osuus hankkeesta on teollista tutkimusta ja kokeellista kehittämistä.

8 §

Tuki-intensiteetin korottaminen

Teolliselle tutkimukselle ja kokeelliselle kehittämiselle 7 §:ssä säädettyjä tuki-intensiteetin enimmäismääriä voidaan perustellusta syystä korottaa pienille yrityksille myönnettävän rahoituksen osalta 20 prosenttiyksikköä ja keskisuurille yrityksille myönnettävän rahoituksen osalta 10 prosenttiyksikköä.

Teollisen tutkimuksen ja kokeellisen kehittämisen osalta 7 §:ssä säädettyjä tuki-intensiteetin enimmäismääriä voidaan lisäksi korottaa 15 prosenttiyksikköä, jos:

1) hankkeeseen liittyy vähintään kahden toisistaan riippumattoman yrityksen välistä yhteistyötä ja yhden yrityksen osuus yhteis-

työhankkeen tukikelpoisista kustannuksista on enintään 70 prosenttia ja hankkeeseen liittyy yhteistyötä vähintään yhden pk-yrityksen kanssa tai yhteistyötä vähintään kahdessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa;

2) hankkeeseen liittyy yhteistyötä yrityksen ja tutkimusorganisaation välillä erityisesti kansallisen tutkimus- ja kehityspolitiikan yhteensovittamiseksi ja tutkimusorganisaation osuus tukikelpoisista kustannuksista on vähintään 10 prosenttia ja tutkimusorganisaatiolla on oikeus julkistaa tutkimushankkeiden tulokset siltä osin kuin ne ovat peräisin kyseisen organisaation toteuttamasta tutkimuksesta; taikka

3) teollisen tutkimuksen osalta hankkeen tulokset levitetään laajasti teknisissä ja tieteellisissä konferensseissa tai ne julkaistaan tieteellisissä tai teknisissä aikakauslehdissä tai avoimissa tietokannoissa taikka vapaan tai avoimen lähdekoodin ohjelmiston avulla.

Edellä 2 momentin 1 ja 2 kohdassa alihankintaa ei katsota yhteistyöksi.

Korotettu tuki-intensiteetti voi olla teollisen tutkimuksen ja kokeellisen kehittämisen osalta enintään 75 prosenttia.

9 §

Suurten yritysten tuki

Rahoitusta voidaan myöntää suurelle yritykselle vasta, kun kehittämiskeskus on varmistanut, että rahoituksella on kannustava vaikutus. Rahoituksella katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos hankkeen koko kasvaa, sen soveltamisala laajenee tai sen toteuttaminen nopeutuu taikka jos rahoitusta saava yritys lisää tutkimus-, kehittämis- ja innovaatio toimintansa kokonaismenoja niin, että sillä on merkittävä vaikutus ottaen huomioon yrityksen tavanomainen käyttäytymisen kyseisellä alalla.

10 §

Julkisen tuen enimmäismäärä

Jos tutkimus- ja kehittämistoimintaan on myönnetty valtion, kunnan tai muun julkisen rahoittajan taikka Euroopan yhteisöjen ko-

mission varoista muita lainoja tai avustuksia taikka luottolaitosten lainoja, joihin kohdistuu valtion tai muun julkisen rahoittajan myöntämää korkotukea, näiden ja tämän asetuksen perusteella myönnetyn avustuksen ja lainan yhteenlaskettu tuki-intensiteetti ei saa ylittää 7 ja 8 §:n perusteella määräytyvää tuki-intensiteetin enimmäismäärää.

11 §

Lainan ehdot

Laina maksetaan takaisin vuosittaisin lyhennyksin. Laina-aika on enintään kymmenen vuotta. Laina voidaan kuitenkin myöntää siten, että enintään viisi ensimmäistä lainavuotta ovat lyhennyksistä vapaita. Jos pääomallainan pääoma tai korko on osakeyhtiölain 12 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetyistä syistä laina-ajan päätyttyä kokonaan tai osittain maksamatta, laina-aika pitenee kuitenkin siihen asti, kun laina on kokonaisuudessaan maksettu takaisin.

12 §

Lainan korko

Lainan korko on kolme prosenttiyksikköä alempi kuin kulloinkin voimassa oleva valtiovarainministeriön vahvistama peruskorko, kuitenkin vähintään yksi prosentti.

13 §

Lainan tukivaikutus

Lainan tukivaikutus lasketaan diskonttaamalla lainan sisältämä korkotuki myöntöhetken mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa ja laskettaessa tukivaikutusta käytetään lainan myöntöhetkellä voimassa olleen todellisen koron ja myöntöhetkellä voimassa olleen Euroopan yhteisöjen komission määrittelemän ja julkaiseman viitekoron erotusta koko laina-ajalta. Jos laina ei sisällä turvaavia vakuuksia, viitekorkoa on korotettava riskipremiolla noudattaen, mitä viite- ja diskonttokorkojen vahvistamismenetelmästä (97/C 273/03) annetussa komission tiedonannossa

määrätään tai sen korvaavassa tiedonannossa määrätään.

14 §

Muutokset lainaehtoihin

Jos hanke tai sen tulosten hyödyntäminen viivästyy, 11 §:ssä säädettyä enimmäislainaa voidaan erittäin painavista syistä pidentää enintään kahteenkymmeneen vuoteen. Lyhennyksistä vapaita vuosia voi olla enintään kymmenen. Laina-aikaa voidaan jatkaa enintään kolmella vuodella kerrallaan.

Jos hanke tai sen tulosten hyödyntäminen viivästyy, laina voidaan myös muuttaa pääomallainaksi kokonaan tai osittain. Pääomallainaksi muutetun lainan korko on kaksi prosenttiyksikköä korkeampi kuin 12 §:ssä säädetty korko.

Jos tutkimus- tai kehittämistoiminta epäonnistuu tai sen tuloksena ei synny taloudellisesti kannattavaa liiketoimintaa, lainan maksamaton pääoma ja korot voidaan poikkeustapauksessa jättää perimättä 7 ja 8 §:n perusteella määräytyvän tuki-intensiteetin enimmäismäärän puitteissa. Jos rahoituksen saaja on olennaisesti laiminlyönyt lainan takaisinmaksuvelvoitteensa, kehittämiskeskus voi jättää lainan maksamattoman pääoman ja korot tältä osin perimättä vain erittäin painavasta syystä.

Jos hanke ja sen tulosten kaupallistaminen onnistuvat osittain, lainan takaisinmaksun on oltava oikeassa suhteessa onnistumisasteeseen.

Tässä pykälässä säädettyjä lainaehtojen muutoksia voidaan tehdä vain, jos yritys täyttää 3 §:ssä säädetyt rahoituksen myöntämisen yleiset edellytykset.

15 §

Tutkimus- ja kehittämistoiminnan hyväksyttävät kustannukset

Tutkimus- ja kehittämistoiminnan kustannuksina voidaan hyväksyä:

- 1) henkilöstökustannukset hankkeeseen suoraan osallistuvien ja siinä avustavien henkilöiden osalta;
- 2) välineiden ja laitteiden kustannukset

siltä osin ja siltä ajalta, jolloin niitä on käytetty tutkimus- ja kehittämishankkeessa; jos välineitä ja laitteita ei käytetä tutkimus- ja kehittämishankkeen tarpeisiin koko niiden käyttöajan ajan, tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat tutkimus- ja kehittämishankkeen kestoa laskettuna hyvän kirjanpitotavan mukaan;

3) rakennusten ja maa-alueiden kustannukset siltä osin ja siltä ajalta, jolloin niitä on käytetty tutkimus- ja kehittämishankkeessa; rakennusten osalta tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat tutkimus- ja kehittämishankkeen kestoa laskettuna hyvän kirjanpitotavan mukaan; maa-alueiden osalta tukikelpoisiksi katsotaan kaupallisin ehdoin toteutetun luovutuksen kustannukset tai toteutuneet pääomakustannukset;

4) ulkopuolisista lähteistä markkinahintaan ostettujen tai käyttöluvalla hankittujen sopimukseen perustuvien tutkimusten, teknisen tietämyksen ja patenttien kustannukset, jos liiketoimi on toteutettu tavanomaisen kaupan edellytysten mukaisesti eikä siihen liity kilpailuvastaista yhteistyötä;

5) konsultoinnin ja vastaavien palveluiden kustannukset, jos niitä on käytetty yksinomaan tutkimus- ja kehittämistoimintaa varten;

6) tutkimus- ja kehittämishankkeesta suoraan aiheutuvat yleiskustannukset;

7) materiaalien, tarvikkeiden ja vastaavien tuotteiden kustannukset, matkakustannukset sekä muut suoraan tutkimus- ja kehittämistoiminnasta aiheutuvat kustannukset.

Jos tuen saaja on arvonlisäverovelvollinen, 1 momentissa mainittuihin kustannuksiin sisältyvä arvonlisävero ei ole hyväksyttävä kustannus.

Jos prototyyppiä tai esittelyhankkeen taikka koetuoannon tuloksia käytetään hankkeen aikana kaupallisiin tarkoituksiin, kehittämiskeskuksen on vähennettävä tällaisesta käytöstä saatava tulo tukikelpoisista kustannuksista. Kehittämiskeskus voi vähentää myös välittömästi hankkeen päätyttyä syntyneen tulon tukikelpoisista kustannuksista, jos on ilmeistä, että tulo on saatu aikaan hankkeen kustannuksilla.

Rahoitusta voidaan myöntää vain toimintaan, joka tapahtuu rahoitushakemuksen jättämisen jälkeen.

3 luku

Rahoitus nuorille innovatiivisille yrityksille

16 §

Rahoitus ja sen enimmäismäärä

Rahoitus voidaan myöntää avustuksena, lainana tai näiden yhdistelmänä. Kehittämiskeskus voi myös hyväksyä julkisen pääomasijoitusyhtiön tekemän riskipääomasijoituksen osaksi nuoren innovatiivisen yrityksen rahoitusta.

Nuoren innovatiivisen yrityksen rahoitusta voidaan myöntää enintään 1 000 000 euroa. Rahoitusta voidaan kuitenkin myöntää enintään 1 250 000 euroa alueilla, jotka Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisalaan.

Nuoren innovatiivisen yrityksen lainaan sovelletaan 11—14 §:ää. Lainan pääomaa ja korkoja ei voida kuitenkaan jättää takaisin perimättä.

17 §

Rahoituksen myöntämisen edellytykset

Rahoitus voi jatkua vain niin kauan kuin yritys on kokoluokaltaan pk-yritys.

Rahoitusta voidaan myöntää vain toimintaan, joka toteutetaan ennen kuin yrityksen merkitsemisestä kaupparekisteriin on kulunut kahdeksan vuotta.

Rahoitusta voidaan myöntää vain toimintaan, joka tapahtuu rahoitushakemuksen jättämisen jälkeen.

Kehittämiskeskuksen on ennen rahoituksen myöntämistä varmistuttava siitä, että yritys on nuori innovatiivinen yritys. Tämän varmistamiseksi kehittämiskeskuksen on vaadittava yrityksen ulkopuolisen auktorisoidun tilintarkastajan vahvistus siitä, että yrityksen tutkimus- ja kehittämistoiminnan kustannukset ovat vähintään 15 prosenttia sen kaikista liiketoiminnan kuluista vähintään yhtenä vuonna tuen myöntämistä edeltävistä kolmesta vuodesta. Jos kyse on vastaperustetusta yrityksestä, jolla ei vielä ole taloudellista historiaa, vastaava 15 prosentin taso on saavutettava ensimmäisen tilikauden tilinpäätök-

sessä, jonka yrityksen ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut.

18 §

Tuen kasautuminen

Tuki voi kasautua yhteisön puitteista tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan myönnettävälle valtiontuella annetun komission tiedonannon (2006/C 323/01) mukaisesti myönnetyn tuen, komission asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta sen soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan tukea tutkimus- ja kehitystyöhön annetun komission asetuksen (EY) N:o 364/2004 mukaisesti myönnetyn tuen tai yhteisön suuntaviivoista valtiontuella pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annetun komission tiedonannon (2006/C/194/02) perusteella hyväksymän tuen kanssa.

Rahoituksen saaja voi saada tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan myönnettävän tuen ja riskipääomatuen lisäksi muuta valtiontukea vasta kolme vuotta sen jälkeen, kun sille ensimmäisen kerran myönnettiin nuoren innovatiivisen yrityksen rahoitusta.

19 §

Rahoitettava toiminta

Rahoitus on tarkoitettu kaikkiin niihin nuoren innovatiivisen yrityksen toimintoihin, jotka edistävät rahoituksen myöntöpäätöksessä tarkoitettujen tavoitteiden toteutumista. Rahoitus voi olla enintään 75 prosenttia toiminnan kustannuksista.

4 luku

Rahoitus innovaatiotoiminnan neuvontapalveluihin ja innovaatiotoimintaa tukeviin palveluihin

20 §

Rahoitus ja sen enimmäismäärä

Rahoitusta innovaatiotoiminnan neuvontapalveluihin ja innovaatiotoimintaa tukeviin

palveluihin voidaan myöntää pk-yritykselle enintään 200 000 euroa kolmen vuoden aikana. Rahoitus voi Euroopan unionin osittain rahoittamissa hankkeissa perustelluista syistä olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Jos palveluntarjoajalla ei ole kansallista tai eurooppalaista sertifiointia, rahoitus voi kuitenkin olla enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Rahoitus voidaan myöntää avustuksena tai palvelusetelienä. Jos palveluntarjoaja on voittoa tavoittelematon organisaatio, rahoitus voidaan myöntää maksetun hinnan ja markkinahinnan erotuksena. Markkinahinnan sijaan hinnanalennuksen laskemisessa voidaan käyttää myös palvelun kokonaiskustannuksia, joihin on lisätty kohtuullinen marginaali. Tällöin innovaatiotoiminnan neuvonta- ja tukipalveluiden kokonaiskustannukset on voitava eriyttää.

21 §

Tuen kasautuminen

Rahoitus ei saa kasautua muun tuen kanssa samojen tukikelpoisten kustannusten osalta.

22 §

Hyväksyttävät kustannukset

Rahoitusta innovaatiotoiminnan neuvontapalveluiden hankintaan voidaan myöntää liikkeenjohdon konsultointiin, tekniseen apuun, teknologiansiirtopalveluihin, koulutukseen, standardien käyttöä koskeviin konsultointipalveluihin sekä konsultointipalveluihin, jotka kohdistuvat teollis- ja tekijänoikeuksien hankkimiseen, suojeluun, kauppaan ja lisenssipimuksiin.

Rahoitusta innovaatiotoimintaa tukevien palveluiden hankintaan voidaan myöntää toimistotiloihin, tietopankkeihin, teknisiin kirjastoihin, markkinatutkimuksiin, laboratorion käyttöön sekä laatumerkintä-, testaus- ja sertifiointipalveluihin.

Rahoitusta voidaan myöntää vain toimintaan, joka tapahtuu rahoitushakemuksen jättämisen jälkeen.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 298

23 §

Rahoituksen muut edellytykset

Rahoitusta saavan yrityksen on käytettävä rahoitus palveluiden ostamiseen markkina-hintaan. Jos palveluntarjoaja on voittoa ta-voittelematon organisaatio, ostohinta voi kui-tenkin vastata kokonaiskustannuksia, joihin on lisätty kohtuullinen marginaali.

5 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

24 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä tou-

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2008

okuuta 2008 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2013.

Tällä asetuksella kumotaan teknologisen tutkimus- ja kehittämistoiminnan tuesta 27 päivänä toukokuuta 2004 annettu valtioneu-voston asetus (435/2004) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

25 §

Siirtymäsäännökset

Rahoitukseen joka perustuu ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehtyyn päätökseen, sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Laina-ajan pi-dentämiseen sovelletaan kuitenkin tämän ase-tuksen 14 §:n 1 momenttia.

Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

Erityisasiantuntija Tuija Ypyä